

ROLUL REPERTORIULUI ADECVAT ÎN ÎNIȚIEREA VOCALĂ A COPILULUI: STUDIU DE CAZ

THE ROLE OF APPROPRIATE REPERTOIRE IN EARLY VOCAL TRAINING OF CHILDREN: CASE STUDY

IOANA FELEA POPA¹

doctorandă,

Universitatea de Arte din Târgu Mureș, România

<https://orcid.org/0009-0005-1254-7083>

CZU 784.9-053.5

DOI <https://doi.org/10.55383/amtap.2026.1.12>

Lucrarea analizează rolul repertoriului adecvat în procesul de inițiere vocală a copilului, pornind de la un studiu de caz. Cercetarea urmărește modul în care selecția materialului muzical influențează dezvoltarea vocală, stabilitatea intonațională, siguranța interpretativă și expresivitatea în etapa timpurie a formării vocale. Analiza comparativă a unor etape repertori-ale distincte evidențiază diferențele dintre utilizarea unui repertoriu insuficient adaptat și impactul unui repertoriu ales în concordanță cu particularitățile vocale și psihologice ale copilului. Rezultatele subliniază faptul că repertoriul nu constituie doar un suport artistic, ci și un instrument pedagogic esențial, capabil să susțină dezvoltarea unei emisii vocale sănătoase, echilibrate și progresive.

Cuvinte-cheie: inițiere vocală, vocea copilului, repertoriu muzical, pedagogie vocală, dezvoltare vocală

The paper analyzes the role of appropriate repertoire in the process of a child's vocal initiation, based on a case study. The research examines how the selection of the musical material influences the vocal development, intonational stability, performance confidence, and expressive abilities during the early stage of vocal training. The comparative analysis of distinct repertorial stages highlights the differences between the use of an insufficiently adapted repertoire and the impact of the repertoire selected in accordance with the child's vocal and psychological characteristics. The results emphasize that the repertoire does not represent merely an artistic support, but an essential pedagogical tool, capable of fostering the development of a healthy, balanced, and progressive vocal emission.

Keywords: vocal initiation, the child's voice, musical repertoire, vocal pedagogy, vocal development

Introducere

Educația muzicală timpurie joacă un rol esențial în dezvoltarea globală a copilului, contribuind nu doar la formarea competențelor muzicale, ci și la dezvoltarea dimensiunilor emoționale, cognitive și sociale. Studiile din domeniu subliniază faptul că scopul educației muzicale nu este exclusiv formarea unor abilități tehnice, ci și dezvoltarea unei personalități armonioase și echilibrate [1 p. 20].

Un factor determinant în acest proces îl reprezintă repertoriul muzical utilizat în activitățile didactice. Alegerea repertoriului influențează direct modul în care copilul răspunde la sarcina muzicală, atât din punct de vedere tehnic cât și expresiv. Cercetările recente evidențiază faptul că, în contact cu un repertoriu familiar sau preferat, copiii tind să reproducă în mod repetat tipare ritmice și melodice, demonstrând un nivel crescut de implicare și o mai bună internalizare a materialului muzical [2 p. 60]. În același timp, repertoriul preferat contribuie la stimularea emoțiilor pozitive și la creșterea gradului de participare la activitățile muzicale [2 p. 73].

Din perspectivă artistică și psihologică, muzica reprezintă un mediu privilegiat de exprimare și generare a emoțiilor, facilitând conexiuni între interpret și ascultător, dar și între participanții la actul muzical

¹ E-mail: ioana_oty@yahoo.com

[3 p. 7]. Această dimensiune emoțională este deosebit de importantă în lucrul cu copiii, deoarece implicarea afectivă susține procesul de învățare și dezvoltarea expresivității. Totodată, literatura de specialitate evidențiază faptul că vocea nu reprezintă o entitate stabilă și definitivă, ci rezultatul unui proces dinamic de formare, influențat de experiențele educaționale. Modul în care este ghidat copilul, tipul de exerciții și repertoriul ales contribuie semnificativ la modelarea vocii în timp [4 p. 44]. Prin urmare, selecția repertoriului adecvat vârstei și nivelului de dezvoltare devine o responsabilitate esențială a cadrului didactic.

Pornind de la aceste considerente, lucrarea de față își propune să analizeze modul în care diferite tipuri de repertoriu influențează inițierea vocală la copii printr-un studiu comparativ realizat pe trei cântece cu caracteristici distincte. Scopul este de a evidenția rolul repertoriului în dezvoltarea tehnicii vocale, a intonației și a expresivității, precum și impactul acestuia asupra implicării și comportamentului muzical al copilului.

Particularități fiziologice și psihopedagogice ale vocii copilului

Vocea copilului prezintă particularități distincte față de cea a adultului, determinate de stadiul de dezvoltare al aparatului fonator și de nivelul de maturizare al mecanismelor implicate în producerea sunetului. Structurile vocale – laringele, corzile vocale și cavitățile de rezonanță – sunt încă în formare, ceea ce influențează ambitusul, intensitatea și calitatea timbrală a emisiei vocale. În acest sens, literatura de specialitate evidențiază faptul că dimensiunile reduse ale aparatului vocal și gradul scăzut de diferențiere a structurilor implicate determină un registru mai înalt și o complexitate acustică mai redusă a vocii copilului [5 p. 202].

Pe lângă componenta fiziologică, comportamentul vocal al copilului este influențat și de factori cognitivi și emoționali. Implicarea afectivă joacă un rol esențial în procesul de învățare, întrucât muzica facilitează exprimarea și generarea emoțiilor, contribuind la crearea unor conexiuni semnificative între interpret și actul artistic. În acest context, activitățile muzicale devin mai eficiente atunci când sunt asociate cu experiențe pozitive și relevante pentru copil [6 p. 202].

La vârste mici, dezvoltarea comportamentului vocal este strâns legată de formarea percepției auditive și de capacitatea copilului de a discrimina structuri sonore. S. Hallam arată că muzica și vorbirea împărtășesc unele sisteme comune de procesare, iar experiențele muzicale pot influența percepția limbajului; de asemenea, autoarea menționează că învățarea diferențierii tiparelor tonale și ritmice contribuie la dezvoltarea unor abilități perceptive importante pentru copil [6 p. 1-2]. În acest sens, exercițiile vocale și repertoriul utilizat în etapa de inițiere trebuie să urmărească nu doar producerea sunetului, ci și dezvoltarea auzului muzical, a percepției ritmice și a clarității articulatorii.

Studiu de caz – eleva A.B. Analiza comparativă a repertoriului abordat

Studiul de caz urmărește evoluția vocală a elevei A.B., începând cu vârsta de 5 ani, prin raportare la repertoriul utilizat în etapele succesive ale inițierii vocale. Analiza are la bază observația pedagogică directă și urmărește modul în care alegerea cântecelor a influențat dezvoltarea intonației, a dicției, a controlului vocal, a siguranței scenice și a expresivității interpretative.

Încă de la primele lecții, A.B. a manifestat o bună acuratețe auditivă, reușind să reproducă fidel sunetele propuse și să mențină stabilitatea tonală în exercițiile simple. Această bază auditivă favorabilă a permis o evoluție vocală constantă, însă a evidențiat, totodată, faptul că potențialul muzical al copilului nu este suficient pentru reușita interpretativă, dacă repertoriul nu este adaptat nivelului său real de dezvoltare vocală, cognitivă și emoțională.

Probleme ale debutului

Un element important observat în etapa inițială a fost dificultatea de articulare a consoanei „f”, pe care eleva o înlocuia frecvent cu „h”. Această particularitate influența claritatea textului cântat și devenea relevantă mai ales în perspectiva participării la recitaluri sau concursuri, unde dicția contribuie

direct la calitatea interpretării. Intervenția pedagogică nu a fost realizată izolat de activitatea muzicală, ci integrată în exercițiile de respirație, dicție și vocalize. Exercițiile ludice de tipul „lumânarea” sau „florile” au ajutat-o să conștientizeze direcția fluxului de aer, iar utilizarea oglinzii a facilitat observarea poziției corecte a buzelor și a dinților pentru producerea sunetului „f”. Ulterior, introducerea vocalizelor de tipul fa-fe-fi-fo-fu a permis exersarea consoanei într-un context muzical, fără transformarea corectării într-un proces rigid. Astfel, pronunția s-a ameliorat treptat, prin repetiție muzicală și prin asocierea corectării articulatorii cu activitatea de cânt.

Prima experiență repertorială analizată a fost reprezentată de un cântec dedicat mamei, ales în contextul pregătirii unui eveniment de 8 Martie. La momentul respectiv, selecția repertoriului s-a realizat mai ales pe criterii intuitive, cântecul fiind perceput ca potrivit datorită tematicii afective și caracterului aparent accesibil. În cadrul lecțiilor, eleva reușea să redea cântecul într-o manieră firească, fără dificultăți evidente, fapt care a creat impresia unei adecvări între repertoriu și posibilitățile sale vocale.

Analiza ulterioară a arătat însă că lucrarea presupunea cerințe tehnice mai complexe decât păreau la prima vedere. Modelul sonor utilizat era interpretat de o voce feminină matură, iar eleva tindea să imite nu doar linia melodică, ci și modul de emisie, inflexiunile și expresivitatea modelului auditiv. Această tendință de imitare, frecventă la copiii aflați la începutul studiului vocal, a condus la îndepărtarea de propria sonoritate naturală. În plus, cântecul conținea salturi intervalice ample, inclusiv de octavă, care solicitau mecanisme vocale insuficient consolidate la vârsta de 5 ani.

În contextul scenic, dificultatea reală a repertoriului a devenit evidentă. Eleva a interpretat nesi-gur, cu instabilități intonaționale, modificări ale ritmului, ale tonalității și ale liniei melodice. Această situație a demonstrat că reproducerea corectă a unui cântec în cadrul lecției, nu garantează stabilitatea interpretării în fața publicului. În cazul copiilor mici, contextul scenic adaugă o presiune emoțională care poate destabiliza un material insuficient interiorizat sau prea dificil. Experiența a devenit, astfel, un moment de conștientizare pedagogică, evidențiind faptul că repertoriul trebuie evaluat nu doar după atractivitatea tematică, ci și după ambitus, după dificultatea ritmico-melodică, grad de interiorizare și compatibilitate cu dezvoltarea copilului.

Consolidarea achizițiilor inițiale

După această experiență, alegerea cântecului *Ceasul* a marcat o schimbare importantă în demersul pedagogic. Repertoriul a fost selectat în raport cu nivelul real al elevei, având o tematică apropiată universului copilăriei, o structură clară și elemente ritmico-melodice accesibile. Textul cântecului se construiește în jurul imaginii ceasului și a organizării timpului, prin situații familiare copilului, precum trezirea, alternanța dintre activități și joc sau relația imaginară cu obiectul personificat. Această apropiere de experiența cotidiană a contribuit la memorarea rapidă și la implicarea afectivă a elevei.

Din punct de vedere literar și fonetic, cântecul a avut un rol important în dezvoltarea dicției. Onomatopele „tic-tac” și „ti-ca, ti-ca – ta-ca” au creat un material sonor ușor de reținut, dar util pentru mobilitatea aparatului articulator și pentru coordonarea dintre text și ritm. Repetarea acestor formule a sprijinit claritatea pronunției și a contribuit la stabilizarea pulsului muzical. În contextul dificultății inițiale legate de consoana „f”, acest cântec a continuat indirect procesul de clarificare articulatorie, deoarece a antrenat atenția asupra modului de rostire și asupra preciziei textului cântat.

Din punct de vedere muzical, *Ceasul* prezintă o construcție potrivită etapei de inițiere. Linia melodică se bazează predominant pe mișcare treptată, cu intervale de secundă și terță, ceea ce facilitează controlul intonațional. Deși ambitusul se situează între do1 și si1 bemol, corespunzând unei septime mici, acesta nu devine problematic, deoarece sunetele nu sunt abordate prin salturi bruște sau prin solicitări directe ale registrului. Intervalul cel mai amplu, sexta mare din refren, este integrat într-un context melodic sugestiv, urmat de o terță descendentă, creând efectul sonor asociat mecanismului ceasului cu cuc. Astfel, dificultatea intervalică este susținută de logica expresivă a cântecului, ceea ce facilitează perceperea și redarea ei.

Sunetul cel mai acut, si1 bemol, apare în refren, în cadrul formulei onomatopeice „ti-ca, ti-ca – ta-ca”, unde se conturează punctul culminant al liniei melodice. Faptul că după acest moment linia melodică coboară treptat, oferă elevei o revenire naturală și evită acumularea tensiunii în registrul acut. Refrenul devine, astfel, un reper melodic și ritmic stabil, iar structura repetitivă reduce presiunea memorării continue. Comparativ cu primul cântec, *Ceasul* a oferit un cadru mult mai sigur, în care eleva a putut dezvolta simultan dicția, stabilitatea ritmică, siguranța interpretativă și expresivitatea.

Un progres semnificativ observat în această etapă a fost creșterea încrederii în interpretare. Caracterul ludic al cântecului și relația firească dintre text și linia melodică au permis o implicare mai naturală, fără rigiditate. Eleva a început să cante mai relaxat, cu o atitudine corporală mai liberă și cu o mai bună coordonare între respirație, text și emisie. Din această perspectivă, *Ceasul* nu a fost doar un cântec mai simplu, ci și un material pedagogic funcțional, care a susținut trecerea de la o interpretare intuitivă și instabilă la una mai conștientă și mai sigură.

Etapa următoare a fost reprezentată de cântecul *Fetița politicoasă*, introdus într-un moment în care eleva acumulase experiențe scenice și manifesta o mai mare autonomie în procesul de învățare. Alegerea acestui cântec a corespuns intervalului de vârstă 6-8 ani și a urmărit nu doar menținerea confortului vocal, ci și dezvoltarea capacității de adaptare expresivă. Spre deosebire de *Ceasul*, această lucrare aduce un grad mai mare de complexitate ritmică și interpretativă, fără a depăși însă posibilitățile vocale ale elevei.

Textul cântecului valorifică ideea de politețe și comportament civilizat prin formule uzuale, precum „Bună dimineța”, „Vă rog”, „Scuzați-mă”, „Mersi” sau „Sărut mâna”. Aceste expresii, apropiate de experiența copilului, susțin înțelegerea mesajului și implicarea interpretativă. Repetiția din refren, *Politicoasă eu sunt / Cu toți din jur, pe cuvânt*, funcționează ca element de stabilitate, facilitând memorarea și consolidarea siguranței. În același timp, textul solicită o dicție mai precisă, deoarece formulele de salut trebuie rostite clar pentru a-și păstra valoarea expresivă și educativă.

Din punct de vedere muzical, dificultatea principală nu constă în salturi intervalice mari, ci în alternanța dintre caracterul ritmat al strofei și linia mai cursivă a refrenului. Strofa este apropiată de vorbirea ritmată, cu articulație mai marcată și cu o energie ludică, în timp ce refrenul cere o emisie mai legată, o frazare mai susținută și o stabilitate mai mare a sunetului. Această alternanță a avut un rol pedagogic important, deoarece a obligat eleva să își adapteze emisia în funcție de caracterul fiecărei secțiuni.

În secțiunea finală, unde sunt integrate formulele de salut, caracterul declamativ al scriiturii a sprijinit dezvoltarea atenției ritmice și a coordonării dintre vorbire și cânt. Eleva trebuia să realizeze treceri controlate între emisia cântată și cea apropiată de rostire, păstrând în același timp relația cu acompaniamentul. Acest tip de construcție a contribuit la dezvoltarea flexibilității interpretative și la consolidarea legăturii dintre text, ritm și expresie.

Ambitusul cântecului, situat între si din octava mică și si din octava centrală, este mai extins decât în cântecul anterior, dar rămâne accesibil datorită construcției melodice logice. Sunetul acut nu este susținut pe durate mari, ci atins și integrat într-un flux melodic care revine rapid în registrul mediu. Această organizare permite explorarea unei zone mai înalte fără suprasolicitare, oferind elevei posibilitatea de a-și extinde treptat siguranța vocală. În această etapă, progresul nu s-a manifestat printr-o schimbare spectaculoasă, ci prin consolidarea unor mecanisme deja formate: dicție mai clară, ritm mai sigur, frazare mai coerentă și o mai bună adaptare expresivă.

Cântecul *Fetița politicoasă* a avut, astfel, rolul de a transforma achizițiile inițiale în deprinderi mai stabile. Dacă *Ceasul* a oferit un cadru de siguranță și organizare, *Fetița politicoasă* a solicitat o prezență interpretativă mai activă. Eleva nu mai trebuia doar să redea corect sunetele și textul, ci să diferențieze caractere muzicale, să transmită un mesaj și să își adapteze vocea la cerințele fiecărei secțiuni. Această etapă marchează trecerea de la inițiere la consolidare.

Dezvoltarea flexibilității vocale și interpretative

Într-o etapă ulterioară, corespunzătoare vârstei de aproximativ 8-10 ani, selecția repertoriului a avut în vedere o dificultate nouă: gestionarea registrelor și extinderea ambitusului. În cazul elevei A.B., registrul grav se dezvoltase favorabil, sunetele fiind emise cu ușurință și intonate corect. În schimb, abordarea registrului acut, începând aproximativ de la sunetul la din octava centrală, genera reținere, tensiune la nivelul gâtului și o deschidere insuficientă a cavității bucale. Sunetul tindea să devină comprimat, lipsit de rezonanță și uneori instabil intonațional.

În acest context, a fost ales cântecul *Ninge cu stele*, lucrare muzicală cu o țesătură inițial mai joasă, capabilă să valorifice zona în care eleva se simțea confortabil, dar care introduce treptat și cerințe legate de registrul acut. Alegerea repertoriului nu a urmărit forțarea ambitusului, ci crearea unui cadru în care dezvoltarea acestuia să apară ca rezultat al unei emisii mai relaxate și mai bine coordonate.

Debutul cântecului se situează într-o zonă gravă, în care vocea copilului poate avea tendința de a pierde proiecția. În loc să se urmărească obținerea unui volum mare, pasajul a fost abordat ca o formă de rostire muzicală, apropiată de maniera interpretativă parlando. Această indicație a permis elevei să păstreze naturalețea emisiei și să evite împingerea aerului. În acest fel, începutul cântecului a căpătat un caracter narativ, ca o introducere într-o atmosferă de poveste, iar sunetele grave au fost integrate fără tensiune.

O dificultate aparte a apărut în momentul în care nota la din octava mică trebuia susținută pe o durată mai mare. Fiind plasată în registrul grav, această notă putea deveni fie prea slabă, fie forțată, dacă eleva încerca să o facă mai sonoră. Soluția pedagogică a constat în asocierea sunetului cu sensul textului, în special cu ideea de „liniștit”. Sunetul a fost gândit într-o manieră delicată, aproape șoptită, dar intonat corect și susținut controlat. Această asociere între conținutul poetic și calitatea emisiei a permis obținerea unei sonorități naturale, fără rigidizare.

Trecerea către refren este pregătită printr-un mers melodic ascendent, care marchează o creștere expresivă de scurtă durată. Acest punct culminant nu a fost tratat prin forță, ci printr-o susținere mai atentă și printr-o ușoară intensificare a expresivității. Refrenul, spre deosebire de strofă, are un caracter mai deschis și mai jucăuș, iar imaginile textului – *Ninge cu stele*, chiar în palmele mele – au sprijinit implicarea afectivă a elevei. Prin raportarea la imaginea fulgilor de zăpadă, sunetul a devenit mai natural, mai luminos și mai bine susținut, ceea ce confirmă importanța imaginației în formarea expresivității vocale la copil.

Elementul tehnic cel mai important al cântecului apare în secțiunea de punte. Aceasta reia caracterul melodic inițial, bazat pe intervale de terță mică, dar introduce la finalul frazei sunetul *si* natural. Pentru A. B., acest sunet reprezenta un punct de pasaj către zona acută și genera inițial tensiune. Atunci când încerca să îl abordeze direct, sunetul era emis „pe gât”, cu o deschidere insuficientă a cavității bucale, ceea ce producea instabilitate intonațională. Rezolvarea nu s-a realizat prin repetarea mecanică a sunetului, deoarece o astfel de abordare ar fi consolidat tensiunea. În schimb, s-a lucrat asupra senzației vocale. Elevei i s-a propus senzația de „căscat” – folosită frecvent în tehnica de canto clasic – pentru a sugera deschiderea internă și relaxarea tractului vocal. Prin această imagine, spațiul intern al emisiei s-a lărgit, iar sunetul a putut fi abordat fără presiune. În paralel, s-a insistat asupra deschiderii cavității bucale, astfel încât sunetul să aibă spațiul necesar de formare și să poată fi direcționat către rezonatori.

După mai multe încercări, eleva a reușit să emită sunetul *si* natural din octava centrală cu mai multă stabilitate și claritate. Progresul nu a constat doar în atingerea unei note mai înalte, ci în schimbarea mecanismului de producere a sunetului: de la o emisie comprimată și tensionată la una mai deschisă, mai susținută și mai bine proiectată. Această transformare este esențială în studiul vocal al copilului, deoarece arată că extinderea ambitusului trebuie să fie consecința unei emisii sănătoase, nu rezultatul forțării registrului acut.

Finalul cântecului adaugă un nou nivel de dificultate prin reluarea refrenului în tonalitatea la major. Modulația ridică țeșătura generală și solicită o adaptare vocală mai atentă. Sunetul do2 apare în final, dar, fiind de durată scurtă, nu devine un punct de tensiune major. El funcționează mai degrabă ca o culminație luminoasă, integrată în fluxul melodic. Datorită lucrului anterior asupra senzației de deschidere și a plasării sunetului, eleva a putut aborda acest moment cu lejeritate, fără a-l transforma într-o probă de forță.

Astfel, *Ninge cu stele* a funcționat ca un repertoriu de dezvoltare tehnică. Lucrarea a valorificat registrul confortabil al elevei, dar a introdus strategic dificultăți controlate: susținerea sunetelor grave, trecerea către registrul mediu, abordarea sunetului de pasaj și natural și atingerea sunetului do2 în final. Prin această organizare, cântecul a contribuit la extinderea ambitusului, la îmbunătățirea calității emisiei și la creșterea încrederii în abordarea sunetelor mai înalte.

În vederea ilustrării sintetice a progresului elevei în funcție de repertoriul abordat, este prezentat în tabelul 1:

Tabelul 1. Ilustrarea sintetică a progresului elevei A.B. în funcție de repertoriul abordat.

Repertoriu	Vârsta/etapa	Dificultate principală	Intervenție pedagogică	Efect observat
Cântec dedicat mamei	5 ani	Salturi ample, model vocal matur, nesiguranță scenică	Conștientizarea nevoii de repertoriu adaptat	Instabilitate intonațională; reevaluarea criteriilor de selecție
<i>Ceasul</i>	5 ani	Coordonarea text–ritm–melodie; claritatea dicției	Repetiții onomatopeice, exerciții de dicție, exerciții de intonație	Stabilizare ritmică, dicție mai clară, creșterea siguranței
<i>Fetița politicoasă</i>	6 – 8 ani	Alternanță între vorbire ritmată și cânt; frazare mai amplă	Diferențierea caracterului strofei și refrenului; articulare clară, exerciții de respirație, de dicție și de intonație	Flexibilitate interpretativă, expresivitate, control vocal mai bun
<i>Ninge cu stele</i>	8 – 10 ani	Sunete grave susținute; pasaj spre acut; si ¹ natural do ²	Parlando, asociere text-sunet, senzația de „căscat”, deschiderea cavității bucale, proiecția sunetului în rezonatori	Emisie mai liberă, extinderea ambitusului, abordarea registrului acut fără forțare

Sursă: Tabel elaborat de autor în baza studiului de caz realizat.

Concluzii

Studiul de caz al elevei A.B. confirmă faptul că repertoriul are un rol determinant în inițierea vocală a copilului, influențând nu doar evoluția tehnică, ci și siguranța interpretativă, motivația și expresivitatea. Alegerea cântecelor nu poate fi realizată exclusiv pe baza atractivității tematiche sau a impresiei de accesibilitate, ci trebuie raportată la nivelul real de dezvoltare vocală, cognitivă și emoțională al copilului.

Analiza parcursului elevei a evidențiat că un repertoriu insuficient adaptat poate genera instabilitate intonațională, nesiguranță scenică și tendința de imitare a unor modele vocale nepotrivite vârstei. În schimb, repertoriul adecvat facilitează o dezvoltare graduală, oferind copilului repere clare pentru organizarea emisiei, a ritmului, a dicției și a expresivității.

Prin cântecul *Ceasul*, eleva a dobândit mai multă siguranță în interpretare și o mai bună coordonare între text, ritm și linia melodică. Prin *Fetița politicoasă*, aceste achiziții au fost consolidate, fiind dezvoltate flexibilitatea interpretativă și claritatea dicției. În etapa următoare, *Ninge cu stele* a permis abordarea unor cerințe tehnice mai complexe, precum gestionarea registrelor, sunetele de pasaj și extinderea ambitusului, fără forțarea emisiei vocale.

Prin urmare, repertoriul adecvat devine un instrument pedagogic esențial în formarea vocală timpurie. Acesta susține dezvoltarea unei emisii sănătoase, contribuie la creșterea încrederii copilului și permite construirea treptată a unei interpretări conștiente, naturale și expresive.

Referințe bibliografice

1. McPHERSON, Gary E. (editor). *The Child as Musician – A handbook of musical development*. Oxford: Oxford University Press, 2006. ISBN10 0-19-853031-5.
2. CASWELL, Vanessa. *Young Children's Behaviors During Favorite-Music Repertoire And Other-Music Repertoire*. Master's thesis. Columbia: University of South Carolina, 2020.
3. OATLEY, Keith. *Music and Emotion: Theory, Evidence, and Comparison with Literary and Visual Art*, 2025. Disponibil: <https://www.intechopen.com/online-first/1227675> [accesat 2026-03-14].
4. EIDSHEIM, Nina S. *Voice as a Technology of Selfhood: Towards an Analysis of Racialized Timbre and Vocal Performance*. Master's thesis. San Diego: University Of California, 2008.
5. VERZA, Emil. *Tratat de logopedie*. Vol. 2. București: Semne, 2009. ISBN 978-973-624-814-4.
6. HALLAM, Susan. The Power of Music: Its Impact on the Intellectual, Social and Personal Development of Children and Young People. *International Journal of Music Education*. 2010, vol. 28, issue 3, pp. 269–289. ISSN 0285-7614. Disponibil: https://www.researchgate.net/publication/24_2560857_The_power_of_musicIts_impacton_the_intellectual_social_and_personal_development_of_children_and_young_people [accesat 2026-03-16].

Manuscris primit la 05.05. 2026. Acceptat pentru publicare la 10 iunie 2026.

Acest articol este distribuit sub Licența Creative Commons Atribuire-Necomercial-Fără derivate 4.0 International.